

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Avgensi, & Conrado Decano de Wlde Constantiensis diocesis, &
Magistro Conrado scholastico Curiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

dem, exhibiturus Abbati prædicto iustitiæ complementum. Et ne de sua fraude commodum reportaret, recepto ab eodem Abbate corporaliter juramento quòd idem sigillatim & diligenter secundum ipsorum taxationem expensas quas fecit & damna quæ pertulit occasione ipsius Episcopi declaravit pro ducentis quinquaginta libris, in possessionem omnium reddituum quos dictus Episcopus habet in castello, curte, ac districtu sanctæ Mariæ in monte eundem Abbatem fecerunt induci, Archipresbytero & Capitulo Lucano mandantes ut eundem Episcopum denuntiarent à Missarum celebratione suspensum. Licet autem Archipresbyter ipse suspensionis sententiam denuntiasset eidem, ipse tamen in festivitate omnium sanctorum, sententia ipsa contempta, publicè ac solemniter celebravit. Vnde petebat procurator prædictus ut processum iudicum prædictorum auctoritate dignemur apostolica confirmare. Procurator verò Episcopi proposuit ex adverso quòd cum negotium fuisset Episcopo Florentino commissum, & ipse tandem absolutus ab eo, utpote cui patuit per confessionem Abbatis quòd etiam ipse in spirituali causa non traxerat eum ad iudicium seculare, legitimè appellarat ab eis qui volebant ipsum à prædicto Florentino Episcopo absolutum compellere super hoc iterum litigare. Vnde quod factum erat ab ipsis post appellationem ad nos interpositam censeri petebat irritum & inane. Nos igitur iis & aliis quæ coram Cardinale prædicto fuerant proposita per relationem ipsius plenitè intellectis, Episcopi appellationem illegitimam decernentes, processum approbavimus iudicum prædictorum, eundem Episcopum, qui præsumpsit post denuntiationem sibi factam Missarum solemniam celebrare, à sacerdotali & pontificali officio suspendentes. Quocirca discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatenus latam à nobis sententiam publicantes, faciatis eandem firmiter observari. Datum Romæ apud sanctum Petrum Nonis Ianuarij, anno decimo.

ABBATI AVGENSI,
& *Conrado Decano de Wlde Constantiensis diocesis, & Magistro Conrado scholastico Curienfi.*

Cum dilectis filiis H. Presbytero & G. procuratori O. Clerici constitutis in præsentia nostra dilectum filium T. Subdiaconum & Capellanum nostrum concessissemus auditorem, idem procurator

proposuit coram eo quòd cum dictus Presbyter super incestus crimine fuisset publicè infamatus, bonæ memoriæ Constantiensis Episcopus ordinarius iudex eidem purgationem indixit: qui cum se purgare nequisset, ab eodem Episcopo fuit in plena synodo suis Ecclesiis sententialiter destitutus, quas ipse nihilominus detinuit aliquandiu per violentiam occupatas. Cumque postmodum idem Presbyter cuiusdam consanguinei sui uxorem abductam in domo publicè detineret, ad petitionem H. Plebani de * Herisio & quorundam aliorum Clericorum Constantiensis diocesis dilectis filiis de Scennis & de * Vltrou Decanis ejusdem diocesis nostras dicimur sub hac forma litteras destinasse, ut videlicet si prædictus Presbyter super crimine adulterij & incestus coram ipsis se purgare non posset, ipsum pœna debita castigarent. Qui juxta mandati nostri tenorem in negotio procedentes, cum constitisset eidem quòd idem Presbyter, pro eo quòd in purgatione defecerat, ab Episcopo memorato fuerat in synodo condemnatus, ipsum, utpote contumacem, prædictis Ecclesiis per sententiam privaverunt; maxime cum de incestu & adulterij crimine tamquam de notorio manifestè liqueret eidem; dilecto filio Abbati sancti Galli, ad quem illarum Ecclesiarum donatio pertinebat, potestatem liberam concedentes Ecclesias ipsas personis aliis conferendi, qui eas postea supradicto Clerico assignavit. Verum idem Presbyter ad sedem apostolicam veniens, & falsò se asserens prætermisso juris ordine spoliatus, ad Abbatem de domo sancti Petri & suos conjudices alteri parti omnino suspectos nostras litteras reportavit. Qui eidem O. litterarum ipsarum copia denegata, & probationem ipsius super falsitate litterarum admittere recusantes, juris ordine prætermisso post appellationem ad nos legitimè interpositam restitutionis sententiam pro eodem Presbytero protulerunt, quod se loco & tempore probaturum per legitimos testes proponebat. Dicitur verò Presbyter ex adverso respondit quòd licet super præmissis criminibus ab inimicis fuisset æmulis infamatus, & à Constantiensis Capitulo propter hoc eidem indicta purgatio, ipsam tamen nullus recipere voluit, licet eam paratus fuerit infra præfixum sibi terminum exhibere, adiciens quòd processus iudicum prædictorum debebat meritò retractari, cum lite non contestata, & post appellationem ad nos interpositam, præ-

* In terr. coll. Herisio, Cod. Colbert. Herisio, Andeg. Hanse. * Codex Colbert. Vviltori, Andeg. Vviltori.

110 Epistolarum Innocentij III.

sumperint procedere contra eum. Præterea dictus Presbyter proposuit conquerendo quòd cum à prædicto O. & complicibus suis prædictis Ecclesiis fuisset per violentiam spoliatus, & ad supradictum Abbatem de domo sancti Petri ac conjudices suos primò, & secundò ad electum Constantiensem restitutionis litteris impetratis, per utrosque restitutionis meruerit beneficium obtinere, idem O. eum non est veritus sæpius spoliare. Vnde cum propter hoc ipse cum complicibus suis excommunicationis sententia innodatus in sua contumacia perduraret, prædicto electo & conjudicibus suis dedimus in præceptis ut auctoritate nostra suffulti districtius inhiberent ne in locis in quibus idem excommunicati præsentem existerent divina officia dicerentur, & eosdem tandiu appellatione cessante suspendere à divinis donec sæpèdicto Presbytero de damnis & injuriis irrogatis satisfacerent competenter, vel responsuri de tanto contemptu nostro se conspectui præsentarent. Sed ipsi ad appellationis diffugium convolantes, contra prohibitionem ipsorum judicum divina celebrant interdicti, nec ad nostram præsentiam responsalem transmittere curaverunt. Licet autem idem Presbyter ad abolendam omnem infamiam purgationem indictam sibi ab eodem electo, non tamquam delegato, sed ordinario, curaverit exhibere, sæpèdicti tamen amuli eum non desinunt infamare. Vnde nobis humiliter supplicavit ut ab illorum impetitionibus absolutum faceremus ipsum prædictarum Ecclesiarum pacifica possessione gaudere, illos legitime punientes qui excommunicati & interdicti divina præsumperunt officia celebrare. Ad hæc procurator adjecit quòd dicta purgatio fuit ab electo recepta absente parte altera & penitus ignorante, quod etiam se asseruit probaturum. His igitur & aliis quæ fuere coram Capellano prædicto proposita plenius intellectis, licet litteræ illæ, quæ ad prædictos de Scennis & Vstrou Decanos impetratæ dicuntur, vel ipsarum transcriptum ostensum non fuerit coram nobis, quia tamen ex tenore relationis ipsorum, quam dictus procurator exhibuit, si etiam litteræ ipsæ ostensæ fuissent, nobis constitit evidenter judices ipsos prætermisso juris ordine processisse, tam processum eorum quam concessionem Ecclesiarum à prædicto Abbate de mandato ipsorum factam auctoritate apostolica retractamus, præsertim cum rela-

tionis ipsius series repugnantia contineat & adversa. Dicitur etenim quòd crimen ejusdem Presbyteri usque adeo publicum fuerat & notorium quòd nullus inficiationis locus penitus existeret, utpote cujus universus vicinæ populus testis erat. Et tamen ibidem præmittitur quòd eidem Presbytero terminum peremptorium præfixerunt, in quo, si posset, super infamia prædictorum criminum canonicè se purgaret; cum nimirum si crimen notorium existeret, non erat utique illi indicenda purgatio, sed in eum condemnationis sententia promulganda. Restitutionis quoque sententiam pro eodem Presbytero à diversis judicibus latam duximus approbandam, præsentium vobis auctoritate mandantes quatenus eundem Presbyterum in corporalem possessionem prædictarum Ecclesiarum sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo inducatis & defendatis inductum, contradictores, si qui fuerint, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes, & facientes eidem Presbytero tam de fructibus medio tempore perceptis ex Ecclesiis memoratis quàm de damnis & injuriis irrogatis satisfaceri competenter. Facta verò restitutione plenaria, si legitimus apparuerit contradictor, qui possit & velit legitime comprobare quòd idem Presbyter, pro eo quòd in legitime indicta sibi purgatione defecit, condemnatus fuit à prædicto Episcopo & sæpèdictis Ecclesiis spoliatus, vos eidem super Ecclesiis ipsis perpetuum silentium imponatis, facientes eidem per eos ad quos pertinet de personis idoneis canonicè provideri. Si verò nullus apparuerit legitimus accusator, & ipsum inveneritis apud bonos & graves super prædictis criminibus vel ipsorum altero infamatum, purgationem ei canonicam indicatis, non obstante quòd coram prædicto electo dicitur se purgasse, cum pendente coram delegatis iudicio non debuerit ordinarius purgationem indicere infamato; in qua purgatione si forte defecerit, juxta præmissam formam ipso ab Ecclesiis prorsus amoto, provideri eidem canonicè faciat. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium &c. Quòd si non omnes &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum xv. Idus Januarij anno decimo.